

STRUKTUR I AKADEMISKE OPGAVER

Der findes ikke faste regler for, hvordan en akademisk opgave *skal* struktureres. Men for mange studerende er det en hjælp at kende til en standarddisposition, som de kan vælge at følge mere eller mindre slavisk.

Standarddispositionen for den færdige opgave har følgende afsnit:

1. Indledning med problemformulering
2. Tidligere forskning / "state of the art"
3. Teori
4. Metode
5. Empiri
6. Analyse
7. Diskussion
8. Konklusion
9. Perspektivering

Denne standarddisposition er logisk nok, for:

1. Du forklarer, hvad du vil undersøge (problemformulering), og hvorfor det er interessant og relevant at undersøge det i dit fag.
2. Du forklarer, hvad der allerede findes af faglig viden om det emne, som du vil undersøge.
3. Du gør rede for den teori, som du vil bruge i din undersøgelse.
4. Du gør rede for den metode, som du vil bruge i din undersøgelse.
5. Du gør rede for den empiri, som du vil undersøge.
6. Du bruger den teori og den metode, som du har gjort rede for i en analyse af din empiri.
7. Du diskuterer resultaterne af din analyse.
8. Du forklarer, hvad du er nået frem til i din undersøgelse, bl.a. ved at svare på problemformuleringen og ved at tage stilling til gyldigheden af dine resultater.
9. Du forklarer, hvilken betydning din undersøgelse ville kunne få i en større faglig eller samfundsmæssig sammenhæng.

Men du behøver ikke at følge standarddispositionen slavisk, og du skal ikke have alle afsnit med i enhver akademisk opgave, du skriver. Desuden er det ikke sikkert, at I på din uddannelse bruger præcis de betegnelser, som fremgår ovenfor. Og det kan også være, at I har tradition for at slå afsnit sammen, fx analyse og diskussion eller konklusion og perspektivering.

Standarddispositionen i skriveprocessen

Du må ikke bruge standarddispositionen som en ufravigelig plan i din arbejdsproces med at skrive opgave. Fx må du ikke forlange af dig selv, at du skal skrive en færdig indledning,

inden du kan komme videre. Indledningen har en vigtig funktion, som er at give læseren overblik over hele opgaven, og det overblik kan du umuligt have i begyndelsen af en skriveproces. Så du må højst forlange, at du skriver et *udkast* til indledningen.

I det hele taget er *funktionen* af afsnittene god at kende undervejs i skriveprocessen. Du kan komme til at forstå funktionen af de enkelte afsnit ved at forestille dig, at du har en samtale med dine studiekammerater om din færdige opgave.

Forstå funktionen af forskellige afsnit i en opgave ved hjælp af en samtale

Samtale om en opgave

Du siger: I min opgave nåede jeg frem til ... (konklusion).

Dine studiekammerater siger: Hvordan nåede du frem til det?

Du siger: Jeg brugte teori X og metode Y til at undersøge empiri Z med (analyse).

Dine studiekammerater siger: Hvad er det nu teori X og metode Y går ud på? Og giv os informationer om din empiri, så vi forstår den.

Du siger: Teori X er ..., metode Y er ... og empiri Z er ... (redegørelse).

Dine studiekammerater siger: Interessant, men hvis du havde analyseret med begreber fra teori V, ville du have fået andre resultater. Og forskningsrapporten fra NN-instituttet er interessant at sammenligne med.

Du siger: Begreber fra teori V ville kunne nuancere min analyse, og forskningsrapporten fra NN-instituttet bekræfter mine analyseresultater (diskussion).

Dine studiekammerater siger: Men hvorfor gik du overhovedet i gang med undersøge den empiri med den teori og den metode?

Du siger: Der findes allerede forskning, der viser at ... (state of the art), så jeg satte mig for at undersøge ... med det formål at finde ud af ... (indledning med problemformulering).

Dine studiekammerater siger: Hvad har det så nyttet, at du har gennemført den undersøgelse?

Du siger: Resultaterne af min undersøgelse ville kunne bruges af ... i forbindelse med ... for at udvikle/forbedre ... (perspektivering).